

brije trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6** kron; zunaj Avstrije **8** kron. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**

Zopet „veliki italijanski dan“ v Trstu.

Dne 15. januarja 1899 je bil v Trstu največji *italijanski dan*, kar ga pomni cel svet, kar se spominja zgodovina: tako nekako trdi laški Impertinente, ter si kar lase ruje iz sive glave: kako to, da ni Italija in italijansko časopisje nič zvedelo o tem „spomin-skem dnevu italijanskih zmag na avstrijskih tleh“. Laško časopisje je zamolčalo, prezrlo je to kar smo sicer tudi mi storili. —

Lahi so oni dan prignali vse „njih“ župane na semenj v Trst; prvič da jim predstavijo vse znane kaporione od državnih poslancev na Dunaju da neslavnoznane Brkina Slana, ki straži na magistratnem portonu. Zbrali so se v šeduti. Volili so si predsednikom nedolžnega Angelja varha, da bi bili bolj srečni in začeli so zborovanje. —

Kedo bi tukaj ponavljal njih govore? Mi tržačani dobro poznamo Luzzatta kulturministra, ki je ogreval vso laško mizerijo od Trsta do Dunaja in se zopet vrnil domu. — Ta gospod, ki sicer na tihem celò slovensko govori, če ne drugače, vsaj takrat ko mu njegova fličarska kuharica — ječmen zasmodi. — On je trdil da Slovani v Avstriji oziroma Slovenci, niso bili nikdar za nobeno rabo — „per nessun merito“ torej brez veljave — samo število da jih še vzdržuje. — Viš de mela. — Kedo je branil Avstrijo zadnjih petdeset let proti tujim in proti Vam, ki bi jo radi vtopili v beneško lužo. Kedo jo straši še danes? — Bravo signor Mozé, za nekaj te morem pohvaliti, namreč da si vsaj na 15. januarja, javno in odkrito povedal vsem tvojim županom, da na Primorju nimajo nemške gimnazije pravice ekzistirati, ker tu prebivajo sami Italijani in Slovenci.

Tako je prav, samo se že razume, da to velja tudi za Trst. Mož, ki je oče sedanjim italijanskim šolam v Trstu po katerih veje duh tega prekanjenega Žida, — se je skoraj zjokal — ker je vlada dovolila *Gropajcem in Padričarjem* šolo zaradi kilometrov, spomnil se je tudi zahtev Tržaških Slovencev, — ki tudi kaj enakega nameravajo v mestu samem. O da, dragi Luzzatto, zadel si jo, kakor so kilometri pripomogli Gropajcem do šole, bodo ravno kilometri tržaškim Slovincem dali šole. — Ti se tožiš da so Italijani morali zidati okoličanom 10 šol. No, kedó pa je bil tisti ki je tem pripomogel: bil je Vaš mož, tržaški namestnik Stadion poznejši minister. On je bil eden od Zinzendorfa za časa Napoleona naprej — pravičnih namestnikov in ko bi se on vrnil bi mi že davno imeli slovenske šole v Trstu. — Coša vè par, šior Mozé? In to se bo zgodilo in se mora zgoditi, kakor gotovo sije italijansko solnce po naših bradah.

Luzzatto se je spominjal tiste imenitne „race“, ki že 20 stoletij rodi „velike može“ — tako je tudi domača tržaška kultura vrgla na ta svet pedagogične velikane kakor so bili veliki Timeus, mali Brochi, Gonano, Ctoros Bonin, Weis idr., in ti da bi ne znali sestaviti enega berila za elementarne šole. — Corpo di bacco. —

Kar se pa geografičnih kart tiče, to si jo tudi predebelo zinil, ljubi Mojzes. Poglejmo vaše italijanske karte. Prvi ki jo je risal za vaše šole še Italije ni poznal — ker je bil prenesel meje Italije na Rašo v Istri, drugi bolj lačen je priklopnil Dalmacijo a tretji je šel s svojim „pinzelom“ do Zidanega mosta na Savi. In ako bi vam vlada ne ustavila

te smrkove geografe — šli bi bili s kartami do Gablonca na Češkem.

Dunque — zasopel je po dolgem govoru ljubi Luzzatto — jaz sam ne vem in noben ne vè, kakšen efekt bodo naredili vsi ti protesti na vlado (Brivec je že to povedal, a Luzzatto, ki sicer vsako številko kupi, ni imel še prilike zadnjega Brivca čitati).

Dosti moke ne boče iz naših čakol, bodite gotovi je zaključil. Luzzatto je „fin“ guvernir, a njegov govor je napravil na Brivca jako slab utis, kar dokazuje vsa galerija, ki mu je komaj trikrat zaploskala. Za njim nastopi Glezer. On pravi: Vi ste mojih misli, da teh čakol je dovolj in ker se bojim, da iz njih ne scvremo nobene „fritle“ predlagam konec debate.

Zdaj nastopi brilanten Hortis, vzdignivši se, zavije vrat vsem čakolam, rekoč, da Italijane celò že čas z veliko kalceto straši. — Torej je najbolje, da se sprejmejo resolucije.

Samo iz Trsta.

Ako bi si Brivčevi naročniki vprašali, čemu se toliko o Trstu piše, moramo jih že potolažiti, da ga ni bolj „fletnega“ mesta kakor je Trst. — Tukaj smo v večnem pustu ali v postu, kakor kedo hoče.

Tržaški spomini.

Tržaški župan dr. Dompieri je na laškem kosilu povedal furlanskim in istrskim županom, da so Slovenci že pred tisoč in sto leti na Rižanu pekli kaštradino in žnjo pogostili tudi vojvodo Ivana zastopnika Karola Velikega.

Dva pičulata.

Istrski župani so pripeljali seboj na županski semenj pret. nedelje dva kupljena istrska pičulata. Stvar je bila prav za prav taka lež: Dva prodanca iz Črnega Vrha v kratkih hlačah sta gnala čredo purmanov na trg v Trst. Med potjo so pa trudne živali vedno upile: Kam, kam! Hrvata pa: Še sama ne znava kam, samo to veva, da nas čaka dobro kosilo; šš, šš, le hitro, da dobite tudi vi kakšno zrno. Prodanca sta zaprla pičulate v ulici Solitario — in šla na magistrat. Kaj sta tam slišala, nista znala poročiti. Mi pa vemo, da so se Italjani bahali s „tujim mesom“. Nosili so Hrvata po Trstu. To je že skrajno razžaljenje italjske avite kul-ture.

⊙

Ker že govorimo o pičulatih, moramo stvar popolniti. Isto nedeljo so bili Lahi najeli tudi nekaj furlanskih „gosk“ iz Čamp-lunga, ki so gagale na čelu, velikanski demonstraciji (?) Te gospodične „goske“ v spremstu dolgih nosov, ki so svoje klobuke nosili na drogih kakor zamorci odsekane glave, — so pred „italjanskim governom“ na lesnem trgu bile že vse zagrljene in niso videli ure, da jih peljejo na „kal“. — Mi vemo, da so goske nekaj Rim rešile barbarov, ali Trsta ne bodo.

∠

Gospod Minas „derehtar“ v novi luki, izprašuje stare „dacarje“, kdo izmed njih zna najbolje popravljati številke. Najspretnjšim se podeli nagrade v hotelu Tigor. — Samo da ne pojdejo tudi nekateri gospod ž njimi. — Ni se bati! —

PODLISTEK.

Raztresenec.

Dragi čitatelji, jaz vas hočem prav na kratko na to opozoriti, kake osodepolne posledice za človeka nastanejo, ako nima vseh svojih pet čutil na svojem mestu, ker se prav lahko dogodi, do postane radi tega zares milovanja vredna žrtva — raztresenosti.

Na veliko svojo smolo trpim jaz na raztresenosti, ter sem radi tega večkrat prav britko pokoro delal. Da bode videli, kaj če reči raztresen biti, hočem vam nekoliko slučajev iz svojega življenja povedati in prepričan sem, da me bode tudi obžalovali.

Moja zadnja nesreča zgodila se mi je sinoči. Šel sem v salon nekega znanega tržaškega hotela ter naročil buteljko „retzerja“. Za isto mizo sedel je tudi neki gospod pri buteljki šampanjca. Ta gospod šel je — iz katerega koli uzroka je pač vsejedno — za nekoliko minut

Štiri „kobile“.

Dragi Brivec, poslušaj kaj se godi na Brendežije pri sv. Ivanu.

V soboto zvečer se štiri „kobile“ posvetujejo kam bi šle v nedeljo popoldan, ali naredit eno „kaminado“ ali pa v „kasuen“. Naposled se dogovorijo, da pojdejo v „kasuen“. In res v nedeljo zjutraj gredo v Trst in si vzamejo vsaka eno obleko za maske „a nolo“.

Zvečer pozno si začnejo primerjati, kako bi jim lepše stala obleka. Oblačijo se dolgo časa, a obleka ni jim hotela stati kakor bi hotele one. Na prsah in pod pasom jim je bila preširoka, kar jim ni „komodiralo“. Kaj si zmislijo? Gredó pobrat nekaj starih cunj in denejo na prsa in pod pas, češ, kako velika prsa in kako veliko ... imamo.

Ko se tako napravijo, gredo kakor štiri kobile v Trst. Dragi Brivec, kaj bi rekel, kedaj so prišle domov? Mar misliš, da so bile že ob deveti uri kakor se to spodobi? O ne, prikobacajo zjutraj, ko se je že daniilo, kakor štiri stare mačke na dvorišče od Frančke in tam se začnejo krobotati in smejeti.

Ko se prizibajo vsaka v svojo štaló, mar misliš, da so jim kaj rekli doma? O ne, marveč še so jih izpraševali, če so katerega omamle, da jim je plačal piti in jesti in kako so se „divartirale“.

Dragi Brivec, pojdi kamor hočeš, nikjer ne bodeš dobil take dekleta, kakor so te štiri na Brendežije. Ne da se jaz hvalim, ampak to je res; ako ne verjameš meni, pa pojdi pogledat ali pošlji kakšnega pomagača, da se bodeš prepričal če sem Ti napisala resnico ali ne. Za sedaj dosti, drugi krat več.

iz salona, in jaz v svoji raztresenosti izpil sem njegov šampanjec.

Pomislite si ta „strašni halo“, ko se je dotični gospod vrnil ter v svoji buteljki tak deficit opazil. Naravno, da sem se takoj ponudil, naročiti mu novo buteljko, kar se je tudi zgodilo. Gospod je bil zadovoljen in stvar je bila tudi poravnana.

Male potem sem vstal, poklonil se najlepše gospodu, ter sem hotel oditi, ali v tem pristopil je k meni gostilničar, ter me prav uljudno naprosil, naj poravnam račun, in sicer 15 novč. za „retzerja“ in 6 gold. za šampanjec. Hitro segnil sem v žep — pomislite mojo smolo, ko sem opazil v svoji raztresenosti, da sem že ves denar potrošil! Da gostilničarja umirim, rekel sem mu, da pustim za „pegno“ (zastavo) svojo zimsko suknjo.

S tem je bil zadovoljen. In tako sem vzel najbližjo suknjo ki je visela na sohah ter jo gostilničarju dal, ali v tem je skočil od druge mize neki gospod ter mi rekel, da sem

Pogovor dveh divaških deklet.

Amalija: Dobro j'tro Krlina, kod hodeš ku te nej n'č videt?

Karlina: Serbus, serbus (lep pozdrav) d'ma merom bet. Zetru, morem kmper strgat, z' k'sile popodan jemam pej drugo dele, t'ku d' nejmam prov n'č cajta.

A.: Pej kej je res de te je pršu snubit un kondakter; t'ku l'dje govorijo.

K.: Kej tisti škrbast? Ga ne vzamem n'nka čeb' jemu vso Ležeško lužo. Hvala lepa j'st ga teb' p'stim.

A.: Kej mu čem, kej, de bi mogla mu čuhat močnik. Vejš kej, če te bo prašov še ankrat, reč mu de naj gre v Naklo snub't. Tam je tisti Toni-u?!

Dragi Brivče, pridi „gor“ v Divačo in prinesi vse svojo dobro obrušeno orodje s seboj, ker imamo tukaj še druge kosmatince.

Kožuhar.

Pri župniku.

Znani sežanski mešetar Meze, se je svoje dni tudi ženil; no ko sta bila oba zdrela za poroko, gre mladi ženin k g. župniku v „farovž“. Gosp. župnik, ki je poznal tička, ga še zadajo uro svari pred nevarnim korakom rekoč: Ti lump, potepuh, se boš ženil, kdo bode pa otroke redil. — Ali znaš deset zapovedi?

Meze prav ponižno: Gaspud, so me preveč prestrašili, sem jih pozabil; če pa hočejo jih vendar zazvižgam.

se zmotil. Prosil sem ga nato za „pardon“ ter iskal med drugimi suknjami svoje ali je nisem našel. Nazadnje sem se venderle spomnil, da sploh nimam več suknje, ker jo je pred dvema dnema eksekutor — zarubil.

Vsi gostje so med tem začeli že mrmrati, in gostilničar v strahu, da ne bi nastal kak škandal, naprosil me je, da bi odšel iz lokala, ter da bi se ne vrnil nikdar več.

Vzel sem klobuk ter odšel. Med potoma srečal sem nekega prijatelja, ki me je vprašal, kako sem do tako finega klobuka prišel. Vzel sem ga z glave, pogledal ga dobro, ter videl, da sem v svoji raztresenosti mesto svoje stare kape, vzel neki klobuk, ki je bil najmanj 5 gld. vreden.

Hitro sem se hotel vrniti, da bi svojo zmoto popravil, ali ker mi je gostilničar svoj lokal prepovedal, moral sem biti z klobukom zadovoljen in krvavečega srca sem si ga pridržal, — dasi — mi je ravno prav dobro stal (Dalje prihodnjič.)

Deset zapovedi za zakonske može,

katere je gospodičina Liza Krilo narekovala svojemu ženinu Matevžu Nevža zvečer pred dnevom njune poroke.

1. zapoved.

Od tistega dne, ko si stopil v sv. zakon ne smeš več imeti svoje lastne glave; v hiši je dovolj ena sama in ta je glava tvoje žene.

2. zapoved.

Ti ne smeš govoriti o svoji ženi nikoli drugače, nego pohvalno in moraš vedno pomisliti, da hišna metla je za dvojno rabo. —

3. zapoved.

Ti ne smeš nobeno nedeljo in noben praznik iti iz hiše, ne da bi vzel saboj tudi svojo polovico. Ta zapoved je veljavna tudi za dneve med tednom.

4. zapoved.

Tvojo taščo, ki je mati tvoje ljube žene, moraš spoštovati ravno tako, kakor svojo ženo; ako ti kaj zapove, jo moraš ubogati.

5. zapoved.

Ti se ne smeš potikati po gostilnah, ako pa ti tvoja žena kdaj dovoli, da smeš brez nje kam iti, moraš ji po noči točno o 10. uri nazaj dati ključ od hišnih vrat.

6. zapoved.

Denar skranjuje tvoja žena, nji moraš ves tvoj zaslužek točno odrajtovati; kar želiš za male potrebe, ki ne sme presegati 30 vinarjev na dan, si moraš vsako jutro od svoje žene izprostiti.

7. zapoved.

Ti ne smeš popivati, kartati, kockati kegljati in tudi drugače ne denarja trošiti po nepotrebnem. Na večer moraš pred tvojo polovico, obrniti vse žepe in dati račun o vsakem vinarju, ki si ga dobil po nje milosti za tobak.

8. zapoved.

Ti ne smeš zabavljati, ako je juha pre-slana, pečenka zasmojena; tebi mora sploh vse dobro dišati, kar ti je skuhala tvoja žena.

9. zapoved.

Ti moraš vedno misliti na to, da — ako ni dekle pri hiši, je vedno očetova dolžnost otroke poviti in zazibati v spanje.

10. zapoved.

Kedar si z ženo v družbi, pri veselicah ali na cesti moraš samo njo gledati; in ne metati svojih oči po služabnicah, kuharicah, točajkah, sploh po bitjih, ki nosijo ženska krila. Živi tako kakor da bi druge ženske na svetu ne bilo, potem se ti ne bode treba bati, da bi te preveč strahovala tvoja žena, ki ti želi najbolje na temu svetu.

Brivčevi

pomagači.

VABILO

— na —

Brivčev večer z maskarado

katerega priredé

Brivčevi pomagači
v nedeljo 29. januarja
v dvorani „Tersicore“ (ul. Chiozza 5)

Začetek ob 8. uri zvečer.

Ustopnina za osebo 1 krona.

Opozarjamo vse Brivčeve prijatelje in drugo slovensko občinstvo, na omenjeno zabavo. — Brivčevi pomagači delajo velike priprave. Na maskaradi se bode vršilo vsakovrstnih smešnih in šaljivih prizorov. Natančnejši program se razpošlje prihodnji teden. Posebno opozarjamo maske nežnega spola na to, da se bo razpisalo za najlepšo masko posebno darilo!

Kedor zamudi Brivčev večer, se bode kesal eno leto in en dan.

Pozor cikorjaši!

Nekateri cikorjaši iz Kontovelja se vsled zadnjega dopisa hudo zaganjajo v domačega mizarja Rejo, češ, on nas brije, dajmo po njem. Mi pa, ki dobro poznamo te tiče s tujim perjem, opozarjamo, da se nikar ne zaletavajo v nedolžno osebo, ki nima in ki ni imela nikdar nič z Brivcem opraviti, ki ni še do danes nebene črke pisala v naš list. Torej pozor da se zopet ne vidimo.

Brivec.

+

Lavoratore di Trieste, demokratični organ doktor Bibite in tovarišev, bi rad vedel čemu da je prišel v Trst dne 15. t. m. še en „batoljon“ vojakov. — Prav ima, odveš bi jih bilo. — Za vse Lahe ustrašiti je dovolj 60 mož, na čelu jim en „koprol“; kar je bilo ne nedavno dokazano.

Zaradi ženitve

!! Velika razprodaja !!

Motto:

Ne jokam!

Ne stokam!

Podpisani dajem slavnemu, zlasti ženskemu občinstvu v Trstu in po deželi na znanje, da sem namenil razprodati vso „süho robo“, katera se mi je v teku let silno nakupčila in katere nisem mogel skoro nič prodati. Opomnim pa slavno občinstvo, da ta süha roba moje zaležane zaloge ni nič drugega, kakor same košarice in koški, katere sem v dobi svojega fantovanja dobil od različnih deklet, dev, gospodičin, frajlic, punčk in mladih vdov širom naše lepe domovine ob prilikah mojih ljubezenskih ponudb. Da si pa ne boste mislile, da sem imel tako srečo v dobivanju koškov in košaric morda zaradi svoje grdosti, Vam naravnost povem, da je bil pravi uzrok nabavi te vrste koškov in košaric *moj kritični temperament*, katerega so se že iz daleč bale vse one dekleta, deve, gospodične, frajlice, punčke in mlade udeve, ki smatrajo zakon samo za dober gšeft, za dobro partijo in katerim je oseba moža le — sredstvo v do-sego lepega cilja.

Te košarice, katerih imam zares velikan-sko zalogo, pa so tudi süha priča, kako malo poznajo naše kmetske in gosposke dame pravo ljubezen in kako malo poezije je navadno v njih krasnih poetično izgledajočih ličicah in žarkih očeh, „marveč da je vse sama süha — proza — „roba“ sem hotel reči.

Ker sem se pa vkljub temu zdaj oženil, moram to svojo zalogo razprodati, ker „magazin“ rabim za druge stvari, za katere si že lahko mislite.

Vabim toraj vse one, ki jih zanima ta kupčija, zlasti pa one dame, katerim je morda vsled prevelike potrate koškov, te robe že zmanjkalo — naj pridejo v obilem številu na razprodajo.

Pa tudi vse one gospode vabim, kateri imajo po svojih magazinih enako shranjeno blago, naj znosijo to robo *uso k meni*, da jo prodajo pod eno firmo, ker razprodajati se že sme v današnjih časih iz več štacun v eni sami, je ta napravi „Ausverkauf“.

Toliko na znanje našemu slavnemu občinstvu in kakor pravim po Arkovem motto:

ne jokam

ne stokam

Marko Lesenović

süha roba

PRAVILA za pomagače na „Brivčevem večeru“.

- § 1. Pomagači nimajo pravice do nobene plače, vendar je pa Brivec upravičen, da jim jo dovoli.
- § 2. Ako pade dan plačila na nedeljo, se sploh nobenemu ne plača.
- § 3. Dijet (dnevnice) se sploh ne plačuje, vendar pa ima vsak pomagač pravico do dijete.
- § 4. Vsak pomagač mora delati 24 ur; ako dela več, se mu ne plača.
- § 5. V spornih stvareh ima pravico razsodbe samo Brivec.
- § 6. Apelacija je vsem dovoljena — vendar pa ne pomaga nič.
- § 7. Pismeni kontrakti niso v navadi.
- § 8. Brivec ima pravico odbijati pravične zahteve pomagačev.
- § 9. V slučaju bolezni ima se pomagač takoj zdravega prijaviti.
- § 10. V teh le slučajih ima Brivec, kakor ravnatelj, pravico pomagače kaznovati s tem da jim odtegne plačo:
- 1.) ako pomagač umre!
 - 2.) ako pomagač lakoti pogine!
 - 3.) ako lakoti ne pogine!
 - 4.) ako znori!
 - 5.) ako postane sam „Brivec“!
 - 6.) ako se Brivcu zljubi!
 - 7.) ako se Brivcu ne zljubi!
- § 11. Predno kontrakt ne steče ne sme nobeden pomagač umreti in ako umre, se sme to zgoditi samo po „Brivčevem večeru“.
- § 12. Drugi pomagači morajo skrbeti, da zopet oživi in ako noče, da si vsaj naslednika dobi.
- § 13. Umrli pomagač ima pravico pokopati se kjer-koli hoče.
- § 14. Smrt ne velja za izgovor.
- § 15. Spričevala bolezni so neveljavna.
- § 16. Plačila se plačujejo samo z protestom.
- § 17. Brivec ima zmerom prav.
- § 18. Pomagači nimajo nikdar prav.
- § 19. Ako tudi ima pomagač prav, vender le nima prav!
- § 20. Ako Brivec nima prav — ima venderle prav!
- § 21. Vsak mora priti na „Brivčev večer“.

Ta pravila stopijo v veljavo 29. januarja na Brivčevim večeru. Komu pa niso po volji, naj pride navedenega dne protestirat.

Stk.

Italijanski fakiri.

V neodrešeni deželi ob jadranskem morju živeli so imenitni fakiri ali čarodejci. Njih namen je bil odrešiti zakleto slovensko Primorje avstrijskega jarma. — Zato so izgojili strašno golazen „Iredento“, katerej so vsake kvartce pokladali — nedolžne slovenske žrtve. Da je Iredenta tem ložje in slastnejše požirala slovenske žrtve — so jo čarodejci kratkočasali z piščalkami. Tako nedolžno jagnje je bila tudi **pazinska gimnazija** katero skuša ta zver živo požreti. Da svet čarodejce ne spozna, so se preoblekli v indijske fakire — a to jim ne pomaga; — slovanska Avstrija bode zatrla fakire in Iredento, — ako Bog dá in sreča junaška. —

Ribniški rešetar.

Spisal Zrinski.

V Siču pri Novem mestu ali taljanskina o slovenščini.

Prou srječu s'm pršu damu in mija žana je bla jaku kuntent k' s'm ji uro s Pastuajne po puašt poslou in prjesu male tržašk'h fig pa pemaranč pa ano čilo bigule toku ranku ze pogačo k' m' je žana Mrtinčka srječu porodila. Dama s'm biu dva dni in dva večjera, polej sm pa odrinu z mijo krušno ne Dolanjsku; vajš tu je blu ne s'buato in tist' večjer s'm biu u an' vas' črez nuč pr dobrh l'dajh in druž dan u nedajle s'm šu pa h sv. maš. In tam imajo sijga gaspuda k je duahtar sv. pisma pa je s taljansk'ga dama in tist' gaspud ima po taljansk' užanc', anga osla, ano kobilo in imu je tūd' praj ano kozico k m' je pa crk'nla; štala je ranku še dobra amp'k strajha slaba. Biu s'm tūd' pr pridg' k je gaspud toku lej rjeku:

Kvalen Buk! Dragi moji brati, danas bo moja pridga miškana, ker imam anka ana miškana prošna do Vas in ta je: moja štala je dobra — a ima šteri lukinja na streka pa pride burja pa pravi bu-u-u-u, pa se je moj koža prekladilu pa je merlu. Prosim prinesite slama na rama, da se vse šteri lukinja na streka moja štala zamaši. Prikodna nedelja bo tukaj strašansko žegnanje bo peršu gaspud fajmešter s Toplisa in ga bo prineslo njegovga konja in če se dene pod lukinja streke, bi se anka prekladilu in merlu kakor moja koža.

Dragi prijatli! Mišlite si, da je vse žival dobra, to je, koža da mleka in osla in konja ludi premika (koža dà mleko ter osel ali konj ljudi prepeljava ali nosi) Amen.

Dobru je k s'm biu šu z jaje' v Trst de s'm se tje šprabe tūd' malu prvadu de s'm gaspuda prov zestuapu.

Poslušajte še tu: Muj oča Juaže so imajl' v vas' B. ano majhno štacūncu, in ke je hodu an taljansk' zidar ne puf k'povat karuzno muako pa sali pa ser. K' pa naj ob prav'm cajt' od l'di zesluženga dnarje dubu, tūd' naj muagu sijga duga porunat.

Ne ano nedajle dan je pa pršu in rjeku mijm očjet:

Bon žorno Bepo! Oča so rākl Bug daj. Pros'm ne zamera, ki najs'm zdaj prnesu gnari za formentonova farina in ze formaj; najs'm nič od ludi še dobil pa bom hmalu dobu saj sem delou pr Mičkana Urša na Krib ana velika kukinja anka ana miškana kiža — pa Urša zdej nima gnar ampak ima tri sente tistu kuzmatu za migat in bo prodau pa bo gnar (t. j. tu reč: Urša ima 3 cente prediva ki je še za omikat).

Kosmati volk ga je prišel obrit.

In veste koga? Tistega prevzetnega vratarja v „hotel Evropi“, ki je sicer iz lačnih Benetk doma, pa mu vsakako tržaški kruh diši. Dvakrat so mu že vrata pokazali a zopet se je vrnil. Temu ptu'cu so naši ljudje kar vsi porki ščavi, in zaradi njega je že marsikateri moral službo pustiti. — Mi bi priporočali g. Loru, da malo okerca svojega vratarja, ter ga opozori, da tudi Benečan je dolžan spoštovati naš jezik in naše ljudi; — Drugače ga zopet izročimo Brivcu.

Kdor hrepeni po županskem stolu, zdaj je čas!

Na Vipavskem, blizu Vel. Žablj, stoji naša tako srečna občina, — da ima dva župana; pa ni resnica, da želita biti obadva prva župana, ker je prvi in pravi župan prepustil uradovanje prvemu podžupanu, to je znamenje, da ni častilačen.

Resnica pa je, da blizu naše občine je ena (morda dve) občini, ki bi radi imele naše župane, pa ne vsi prebivalci, le nekateri vsiljenci, izmed teh, bi bil pa kateri rad župan, in bi za to čast dal, — skoro življenje.

Pri volitvah niso vsi agitatorji nič pomagali. Pri volitvah starašinov so zmagali morali „kozla“ jesti, pri volitvah župana pa so menda odrli ježa. No, mi imamo dva župana, enega torej prodamo; a ker sti dve občini brez župana, oddamo ga le na dražbi komur da več! Kdor je te časti lačen, naj se potruži v a mora priti ponižen in po kolenih. O priložnosti kaj več.

Dragi Brivec! tudi to spada mogoče v Tvoje področje.

Svobodne misli.

Razkačen mož kaže zobe, razkačena ženska — jezik.

V medenih tednih je mož vosek v roki svoje žene.

Možu gre najbolje, dokler — ni mož.

Pravijo, da je grdo jesti na ulici. Čemu pa ni grdo na ulici tudi stradati?

— Ti, ko je Bog sedmi dan ustvaril moža, je rekel, da je bilo vse dobro ustvarjeno, zakaj pa ni potem nič rekel, ko je ustvaril ženo Evo?

— Hm, menda se v svoji sodbi ni hotel prenačiti?

— Kdaj se Slovenci ne bodo več kavsali?

— Kadar jih bodo njihovi nasprotniki pohrustali.

DOPISI.

Tomaj. Dragi Brivec! Marsikako zaraščeno brado si že očistil al take kot je ona gospoda dacarja iz Dutovlj menda še ne. Le prečitaj njegovo pred par dnevi izdano na znanilo, boš videl, da ta človek ali je eden izmed onih, ki so pete kazali Meneliku v vojni pri Abba Garimi, ali pa hoče znajti nov svetovni jezik. To je neznosno; ni čuda da na ta način nastajajo prepiri med krčmarji in med njim. Zadnji dan pred sv. Antonom, je tudi lovil slepe miši po Tomaju in drugi dan je izdal sledeče naznanilo zakupniku občinske vžitnine vina in mesa v Tomaji.

Gospod Josip Vran,

Zakupnik občinske Uzetnine v Tomaju.
Podpisano uradništvo c. kr. Uzetnine v Dutovljah van naznanja sledeče.

Po tozbah krčmarjih Pogojenih za c. kr. Uzetnino na vino, mosto, in meso 100 0 nimaste pravice pod controlo za občinsko uzetnino krčmarji so v dužnosti van naznaniti sa mo tisto vino ker je na spini in da tisto vino je plačeno po tarifi za c. kr. Uzetnino.

Viste se izrazil da boste pečate denu verh mojih pečatih ampak to van popolnoma nedovolji postava § 5. finančnega zakona u procehduri penalskoj za tatvinu občinskih doklad so v doznosti c. k. Finanz Gericht.

Za c. kr. Uzetninu Uradništvo
Dutovlje 17 Jannuaría 1899

Rakič.

Prinašamo original nespremenjen da se ga lažje razumi!

Prosim Te samo, dragi Brivče, da ga obriješ pošteno, da bo zauber fant in da ga g. Goriup potem pošlje kjer se sliši slajši „il dolce si“.

Pišmevahu.

Iz Št. Petra na Krasu. Dragi Brivec! Če še nisi obljubil za dne 2. svečana v vizite, pridi ta dan k nam, da se udeležiš večerne veselice, prirejene po podružnici sv. Cirila in Metoda! Mogoče Ti bo na čast tem svetacem poskočiti par poskočnic, pa tudi presoditi, če je mogoče od naše, komaj iz dolgega spanja prebujene podružnice, zahtevati osem gld. odškodnine za brezrabni oder. Prinesi svoje brivsko orodje: za tolščake, nemčurje, lahone in drugo sodrgo; zdaj imamo tudi, po poročilu „Slov. Naroda“ v 7. številu, „slovenski turški jezik in švindeln tamburaše“; do tiste dobe pride mogoče še kaj. Pripravi vse potrebno, če bo posla odveč, oddaš mogoče svoje podjetje našemu „veletršču“, katerega vsaka draga novost veseli. Ravnaj pa previdno, drugače zgubiš patent, tako, kakor Šentpeterci „požarno društvo“. Toraj pridi in sam uvidi! Tvoj Čičočuk.

Pišejo nam:

Dragi Brivec!

Res že dolgo se nisva obiskala. No! pa veš zakaj, ker nisem potrebovala žalje in britve tvoje. Oh sedaj jo pa prav silno potrebujem.

Povem ti ob kratkem, kake so naše narodne punčke. Danes sem slučajno govorila z mojo prijateljico. Pogovarjale sve se, no, saj veš, Brivče, da je predpust, da se govori naj več kako se bomo sukali na plesih. Ko sve bile globoko zamišljene v naše pogovore, pride k nama neki mladenič narodnjak. Medve sve nadaljevale naše pogovore; v tem pride neka jako ponosna deklica v našo družbo in reče: „Bon žorno To.... come la sta?“ Mladenič naju pogleda, in ostrmi pri teh besedah. Me dve z gescico se tudi začudeno pogledave, Kaj to pomeni; poprašujeve narodjaka, kedo, da je ta Italijanka. On mi pa reče, da je Lojzka S— iz Postojine. Jaz vskliknem: „Za Bega, žal mi je, da je moja rojakinja. Hočem jo zročiti Brivcu, da jo hitro prav dobro našajfa in potem ostrže, da postane zopet vrla Slovenka. Dragi Brivče, reci Lojzki, da ako se v prihodje ne poboljša, pošljemo nje sliko v Verono. Vam udana

Ivanka.

Letigrami.

Trst. Naš „Poldo“ je predvčerajšnjem jahal osla in nesreča je hotela, da mu je živinče zdrsnilo in šior *depatata* je telebnil na tla in osel vrhu njega ter se je hudo poškodoval na „vampu“, sedaj je v bolnišnici.

Dunaj. Wolf se je prenaedel lanskih suhih „kebrov“ in sedaj se ga je poprijela huda kolera, ako ne umrje, mogoče da bode še okrevale.

Trst. Šior Atilio je peljal v nedeljo popoldne, po banketu italijanskih županov, ona dva *hrvata-pičulata* polizati vse kroznike in kozice. Kar je pa še ostalo „šubjetov“ sta odnesla domov.

Zavaruj si dom in življenje.

Zeliš zavarovati svoje imetje ali samega sebe ali družino, to lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. *priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že eta 1831. — Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 založ. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. — 66 milijonov 174.000 gld.

Asikuracije so znašale:

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 549.000 gld.

Novak Miha

trgovec

TRST — ulica S. Caterina št. 9. — TRST
(Nad 30 stara firma)

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. — Pošilja se na debeloin drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč, do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaica, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani
Novak Miha.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ne jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal taji, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj trdke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položenu ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike deponitiran pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Slovenske gospodinje — pozor!

Prodajalnica in zaloga

jestvin in kolonijalnih pridelkov.

Ant. Furlan

ulica Crociera 2 — Piazza S. Francesco 2

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem kupil prodajalnico prej Ruaro. Isto sem založil z vsemi potrebnimi jestvinami: vse svežo in najboljen vrste. Sprejemam vaktero pošiljatev na deželo ter sprejemam isto v komisijo. Jamčim točnost, solidnost in najprimerjšo ceno.

Držim zalogo vsakovrstnih vin, v botilkah, kakor tudi vipavsko, istrsko in dalmatinsko belo in črno. Blago se pošilja po želji tudi na dom.

Ker zagotavljam, da bode moja prodajalnica založena vedno z najboljšim blagom, se nadejam naklonjenost tudi od slavnega občinstva.

Udani
Anton Furlan,
trgovec.

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri.

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo stepariti občinstvo, češ, da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdka Girolamo Pagliano v Florenciji, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino trdsko Girolamo Pagliano v Florenciji Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatljica nosi položeno marko: — na svetlo modrem polju — črno in raztegnjeno trdsko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

Dve sv. Ivanki.

"Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne fajne šolne z brunela". — "Ja, sej jih imaste tudi vi lahko — bešste čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiro: z brunela, se svetlim pantalom, se žametam spret. Tudi ima rumene škarpete visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste". — Ma či je ta betega? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi se. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič
čevljar v Rosariu.

Prodajalnica pri sv. Ivanu

št. 336

ima veliko zalogo vsakovrstnih kolonijalnih jestvin kakor: kavo, riž, olje, kis in razne moke in močnata jedila. Drži v zalogi razna manifakturne tkanine za oblačila. — Cene primerne.

Tobakarna. —

Za obilen obisk se priporočuje:

Ana Gašperčič
trgovka.

Svobodni glasovi.

Poučno zabaven list za slovensko ljudstvo.

Letnik 1897/98.

Izdal in založil Rok Drogenik.

To knjigo priporočamo vsakomur. Obseza pesni, povesti poučne in znanstvene sestavke. O "Svobodnih glasovih" se je tudi kritika izrekla pohvalno. "Ljubljanski Zvon" piše o njih med drugim (zv. II, I. 1898): "... treba priznati, da je v doslej izišlih "Svobodnih glasovih" mnogo lepega leposlovnega gradiva v poeziji in prozi ...". Dobiva se po znižani ceni à 40 kr. Izvod pri izdajatelju g. R. Drogenik-u v Trstu, via Belvedere 45. A.

Pri moj trdki

Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode "Emeri" in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobroto vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja trdka prevzame tudi izvrševanje istih del. 5—10

Krojaški

➡ pomočnik

sposoben vsakovrstnih del in najboljšimi spričevali si išče službo. Službo lahko nastopi takoj, bodisi v mestu ali na deželi. — Več se izve v tiskarni Dolenc.

Domača gostilna.

Podpisani vabi svoje rojake in druge Slovence za Božične praznike v svojo gostilno, v ulici Madonnina št. 29

Poleg gostilne jo tudi vrt za igro na kroglice.

Točil bode dobra vina, vipavska in istrska, kraški teran ter KOSLERJEVO PIVO.

Rojaki stanujoči pri sv. Jakobu in drugi gostje dobe v moji gostilni vedno dobro, čedno in točno postrežbo.

Tudi za prigrizek je priskrbljeno. — Priporočuje za obili obisk.

Spoštovanjem Martin Marc gostilničar.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljate v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. *morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje*, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Domača slovenska gostilna Fran Valetič

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani Fran Valetič, krčmar.

Rusko-slovenski slovar

sestavil Hostnik, izdala

GORIŠKA TISKARNA A. GABERŠČEK

v Gorici.

Stane samo **3 krone**

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvorniku in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj pridno po ruski slovnici, katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

Gostilna Bratje Ribarić

Ulica Conti (za Holtom)

Ja vlijam slav. občinstva, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko belo ipavsko vino. Točim tudi vedno sveže

Drejerjevo pivo v sokčkih in buteljkah. Lačni želedec dobi v kuhinji potrebna jedila. Imam tudi prostor za kegljanje.

Ulica Conti (za Holtom)

Mihovil Ribarić

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerki)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Prodajalnica jestvin VEKOSLAV PEČENKO

Ulica Commerciale št. 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi debé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča udani

2—2 **Vekoslav Pečenko, trgovec.**

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato založeno pekarijo-prodajalnico. — Postreže se vsaki čas s svežim kruhom po navadnih cenah; prodajalcem, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem na debelo ustreže točno s primernim odbitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Razun kruha, dobi se v prodajalnici vseh vrst moke — domače pečivo — razne sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh, gibanice in kar kdo želi; vse po nizkih cenah. Pekarija je v ulici Stadion št. 20, odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. — Priporoča se posebno našim slovenskim materam in njih hčerkam, da ga pogosto obišejo.

udani **Jakob Perhac,**
lastnik.

Slovenska gostilna „PRI PETELINU“ v Trstu

sprejme v svoje prostore vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo na željo gosta.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghenga šte. 7.

